Advent - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 16/12/2007 - 09:00

Is 35, 1-6a.10
Jm 5, 7-10
Mt 11, 2-11

En aquest tercer diumenge d'Advent, ¿què ens diuen les lectures? Si mirem només el vocabulari, veurem que la primera lectura parla sobretot de joia, alegria i festa; la segona, de paciència; l'evangeli, de Jesús i la seva manera de fer. Si subratllem algunes frases, som paraules d'ànim en moments difícils, sabent que el Senyor està amb nosaltres. Per als que tornen a casa pel desert, s'han "d'afermar els genolls que no s'aguanten", i "els cors han de ser valents", perquè "és Ell mateix qui us ve a salvar" i "són ells els qui veuran la glòria del Senyor". Per als destinataris de la carta de Jaume es tracta de "refermar els cors", perquè "la vinguda del Senyor és a prop". Per als deixebles de Joan, és veure com es compleixen les profecies: cecs, coixos, muts, sords, leprosos, morts, pobres, canvien la vida gràcies a Jesús. En el fons es tracta de retrobar la presència del Senyor en situacions límits, externes i internes: presó, exili, "mals tractes", injustícies, dubtes, pobresa, que es donaven aleshores i es donen ara. I el Nadal és sentir-nos colpits per aquella presència, per tornar a "veure i sentir" Jesús en les nostres vides.Això ho podem veure narrativament en quatre moments de l'Evangeli d'avui:**1. Joan Baptista**Joan Baptista està a la presó. És un home testimoni, que té com tres vessants. En primer lloc, la seva persona i la seva manera de viure: és un exemple, és colpidor, reclama atenció, provoca conversions; és l'home del desert, que no viu en palaus, el "més gran entre tots els que les mares han portat al món". Per altra banda, és el profeta que prepara camins, el profeta que ha vist Jesús ple de l'Esperit, el profeta que demana conversió, el profeta al qui tothom s'adreça per demanar consell o per demanar raó de la seva vida; és qui bateja. Finalment, és un home que té una imatge de Déu: com el qui ve a judicar els homes, el qui "entrarà el blat al graner, però cremarà la palla en un foc que no s'apaga", i com si tingués pressa en actuar, "ja té la pala a les mans per ventar el gra".**2. Joan Baptista i Jesús**Joan està a la presó i sent parlar de Jesús i el que sent no coincideix del tot amb la imatge seva del qui havia de venir, del Messies. I es pregunta si serà ell. Té dubtes: ell l'ha batejat i ha vist com l'Esperit baixava damunt d'ell i com el cel s'obria; però el que sent dir de Jesús és d'un home que no té pressa, que no té l' urgència de separar el gra de la palla, que la bona nova que anuncia als pobres és bona nova de misericòrdia, de vida, de perdó. Per sortir dels dubtes, va pel camí recte: li envia dos deixebles que li preguntin "si és el qui ha de venir".**3. Jesús i els deixebles de Joan**Jesús, que estima Joan, acull els seus dubtes i els seus deixebles, i se`ls emporta tot el dia amb ell, perquè vegin com actua. I el que fa és el que havia anunciat el profeta Isaïes i més: "els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova". El Déu de Jesús és un Déu de vida, un Déu que transforma les persones des de la seva misericòrdia, un Déu que els dóna recursos per a viure d'una altra manera, un Déu que no espera la nostra conversió per estimar-nos, sinó que ens estima perquè ens convertim.I els retorna a Joan, perquè li comuniquin tot el "que han vist i sentin", i encara els afegeix una benaurança per a Joan: "¡Feliç aquell qui no em rebutjarà!"**4. Jesús i els més petits del Regne de Déu**En la lectura d'Isaïes, que hem sentit del capítol 35, hi ha com un contrast entre els pobles que han desfet Judà i Jerusalem abans de l'exili a Babilònia i la comitiva dels israelites que retornen de l'exili a casa. Mentre que Edom i les nacions s'han convertit en un desert, floreix el desert per on passa la comitiva dels israelites. El Déu que els salva és un Déu que estima els humils. Per als pobres de Yahvé, que són els qui tornen i confien en Déu, s'obre un camí nou. Ara Jesús fa la gran lloança de Joan, i conclou d'aquella manera tan sorprenent: "el més petit en el regne del cel és més gran que Joan". Joan encara és un home de l'Antic Testament; s'ha quedat a les portes del nou. Amb Jesús comença una època nova.